

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 6 maja 2016 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi oddalił wniosek K. K. (1) o sprostowanie w Krajowym Rejestrze Sądowym – Rejestrze Przedsiębiorców wpisów dotyczących (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł..

W uzasadnieniu rozstrzygnięcia Sąd Rejonowy wskazał, że pismem z dnia 24 lutego 2016 roku K. K. (2) złożył wniosek o dokonanie sprostowania w Krajowym Rejestrze Sądowym – Rejestrze Przedsiębiorców wpisów dotyczących (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. w zakresie zmian właścicieli udziałów powstałych w wyniku podwyższeń kapitału spółki dokonanych na podstawie uchwał Zgromadzenia Wspólników z dnia 29 kwietnia 1993 roku oraz 16 maja 1995 roku i przywrócenie wpisów właścicieli udziałów spółki wynikających z umowy spółki zawartej w dniu 18 kwietnia 1991 roku. Ponadto K. K. (1) złożył wniosek o rozważenie przez Sąd ustanowienia kuratora dla Spółki w celu zwołania Zgromadzenia Wspólników oraz wyboru władz. W uzasadnieniu swojego stanowiska wnioskodawca wskazał błędy w podanych uchwałach, które prowadzą do zastosowania wykreślenia danych przewidzianego w art. 12 ust. 3 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym.

Uczestnik postępowania – (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością nie zajęło stanowiska w sprawie.

Sąd Rejonowy ustalił, że (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością powstało na mocy umowy zawartej w dniu 18 czerwca 1991 roku. Wpisane zostało do rejestru przedsiębiorców postanowieniem z dnia 7 października 1991 roku pod numerem RHB (...). W dniu 29 kwietnia 1992 roku Zgromadzenie Wspólników przedmiotowej spółki podjęło uchwałę o podwyższeniu kapitału zakładowego do kwoty 81.500.000 zł. Nowe udziały zostały objęte również przez nowych wspólników. Postanowieniem z dnia 22 lutego 1995 roku sąd rejestrowy wpisał do rejestru przedsiębiorców podwyższony do kwoty 8.150,00 zł kapitał zakładowy. Uchwałą z dnia 16 maja 1995 r. Zgromadzenie Wspólników przedmiotowej Spółki podwyższyło kapitał do kwoty 132.800,00 zł. Udziały objęte zostały przez nowych wspólników. Postanowieniem z dnia 2 listopada 1995 roku sąd rejestrowy wpisał do rejestru przedsiębiorców dokonane podwyższenie kapitału do kwoty 132.800,00 zł.

W czasie funkcjonowania Spółki dochodziło wielokrotnie do zmiany wspólników. (...) Sp. z o.o. zostało przerejestrowane do Krajowego Rejestru Sądowego w dniu 16 kwietnia 2003 roku pod numerem KRS (...). Obecny kapitał Spółki wynosi 132.800,00 zł. Ostatnia lista wspólników przyjęta została do akt KRS według stanu na dzień 22 maja 2013 roku. K. K. (1) jest wspólnikiem (...) Sp. z o.o. Posiada w niej 149 udziałów o łącznej wartości 7.450,00 zł.

Sąd Rejonowy zważył, że wnioskodawca opiera swoje żądanie na treści art. 12 ust 2 i 3 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 1203 z późniejszymi zmianami). Zgodnie z brzmieniem art. 12 ust 2 powołanej ustawy jeżeli okaże się, że w rejestrze znajduje się wpis zawierający oczywiste błędy lub niezgodności z treścią postanowienia, sąd z urzędu sprostuje wpis. Przepis ten dotyczy oczywistych błędów w treści samego wpisu lub niezgodności pomiędzy wpisem a treścią postanowienia sądu. Sąd Rejonowy uznał, że takie okoliczności nie zachodzą w niniejszym postępowaniu. Nie zachodzi sytuacja, w której wpis w rejestrze przedsiębiorców byłby niezgodny z treścią postanowienia sądu.

Sąd Rejonowy wskazał, że zgodnie z art. 12 ust. 3 powołanej ustawy, jeżeli w rejestrze są zamieszczone dane niedopuszczalne ze względu na obowiązujące przepisy prawa, sąd rejestrowy, po wysłuchaniu zainteresowanych osób na posiedzeniu lub po wezwaniu do złożenia oświadczenia pisemnego, wykreśla je z urzędu. Przepis ten zawiera pojęcie danych niedopuszczalnych z uwagi na obowiązujące przepisy prawa. Sąd Rejonowy podniósł, że niewątpliwie są to dane, w odniesieniu do

których przepisy w ogóle nie przewidują możliwości ujawnienia w rejestrze. Wnioskodawca powołuje się na wpis niedopuszczalny

z uwagi na jego niezgodność ze stanem faktycznym i prawnym, a także uważa, że wpisy oparte zostały na podstawie wadliwych czynności prawnych, polegających na podjęciu błędnych uchwał o podwyższeniu kapitału zakładowego, a w konsekwencji nieprawidłowych decyzji o objęciu udziałów i dalszych zmian współników. W zakresie wpisów do rejestru przedsiębiorców zmian wysokości kapitału zakładowego Sąd rejestrowy podjął już prawomocne decyzje, nie zostały one wzruszone. To samo stwierdzenie dotyczy zmian współników, co też podlegało kontroli sądu zarządzającego przyjęcie do akt rejestrowych kolejnych list współników.

Powołując się na stanowisko Sądu Najwyższego zawarte w postanowieniu z dnia

17 września 2008 r. (III CSK 56/08) Sąd Rejonowy wskazał, iż wykładnia przepisów normujących przebieg postępowania rejestrowego musi uwzględniać wynikające z art. 17 ustawy z 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym domniemanie prawne prawdziwości wpisów, a przewidziany w art. 23 ust. 1 tej ustawy obowiązek badania treści dokumentów załączonych do wniosku obejmuje także ocenę ważności czynności prawnej objętej dokumentem stanowiącym podstawę wpisu. Do takiego wniosku prowadzi zestawienie art. 23 ust. 1 z art. 12 ust. 3 ustawy o KRS, który umożliwia wykreślenie z urzędu zamieszczonych

w rejestrze danych niedopuszczalnych ze względu na obowiązujące przepisy prawa,

do których to danych zaliczane są m. in. wpisy dokonane na podstawie nieważnych czynności prawnych.

Sąd Rejonowy ocenił, że do wniosku nie dołączono żadnych dokumentów wskazujących na to, iż wpisy do rejestru nastąpiły na podstawie nieważnych czynności prawnych. Nie istnieją dokumenty, które w zakresie wniosku Sąd mógłby zbadać. Nie podjęto też żadnych kroków w celu wzruszenia ważności czy skuteczności uchwał podjętych przez Walne Zgromadzenie Wspólników (...) Sp. z o.o., co mogło by stanowić ewentualną podstawę do zmian w zapisach rejestru.

Nadto Sąd Rejonowy zajął stanowisko, przytaczając pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 5 maja 2005 r. w sprawie IV CK 18/05, że nie sposób przyjąć, aby sformułowanie z art. 12 ust. 1 ustawy o KRS „...zamieszczone dane są niedopuszczalne ze względu na obowiązujące przepisy prawa” obejmowało także możliwość dokonywania oceny pod kątem zgodności z prawem dokumentów zalegających w aktach sprawy. Uznał, że te dokumenty podlegały już ocenie Sądu i była to kompetencja sądu rejestrowego dokonującego wpisu w danej sprawie. Wskazał, iż wnioskodawca powołał się

na błędne uchwały podjęte ponad 20 lat temu, oraz wpisy w poprzednio istniejącym rejestrze przedsiębiorców, w którym zmian już dokonywać nie można. Przeciwny pogląd prowadziłyby do sytuacji, w której sąd rejestrowy dokonywałby wykreślenia wszelkich wpisów w rejestrze, również z powodu następczej niezgodności z rzeczywistym stanem rzeczy.

W związku z powyższym Sąd Rejonowy uznając brak możliwości dokonania zmian

w rejestrze przedsiębiorców na podstawie art. 12 ust. 2 i 3 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oddalił wniosek o sprostowanie wpisów.

Apelację od powyższego postanowienia wniósł wnioskodawca, wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Skarżący zarzucił postanowieniu:

1. nierozpoznanie złożonego wniosku, wskutek przyjęcia przez Sąd Rejonowy założenia, że nie istnieją dokumenty, które w zakresie wniosku Sąd ten mógłby zbadać,
2. sprzeczność sentencji orzeczenia z ustaleniami faktycznymi (ich brakiem),
3. rażące naruszenie przepisów art. 12 w zw. z art. 17 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym poprzez uchylanie się Sądu Rejonowego od wykonywania swoich obowiązków wynikających z tych przepisów.

Na tej podstawie skarżący wniósł o uchylenie postanowienia w i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Uczestnik postępowania wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Kluczowe dla rozstrzygnięcia zarzutów podniesionych w apelacji jest właściwie rozumienie pojęcia „danych niedopuszczalnych”, którym posługuje się art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (t.j. Dz.U z 2015, poz..1142) wskazany przez wnioskodawcę jako podstawa prawna do dokonania sprostowania w rejestrze przedsiębiorców wpisów dotyczących (...)Sp. z o.o. w Ł. w zakresie zmian właścicieli udziałów powstałych w wyniku podwyższeń kapitału Spółki dokonanych na podstawie uchwał Zgromadzenia Wspólników z dnia 29 kwietnia 1993 r. oraz 16 maja 1995 r. i jednoczesnego przywrócenia wpisów właścicieli udziałów Spółki wynikających z umowy spółki zawartej w dniu 18 kwietnia 1991 roku.

We wniosku o sprostowanie wpisu w rejestrze złożonym na podstawie art. 12 ust. 3 ustawy o KRS skarżący wskazał, że podjęte przez Zgromadzenie Wspólników uchwały nr 3 – z dnia 29 kwietnia 1993 roku o podwyższeniu kapitału spółki na sumę 8.150,00 zł oraz nr 1 - z dnia 16 maja 1995 roku o podwyższeniu kapitału spółki z 8.150,00 zł do 132.800,00 zł były wadliwe i nie zawierały elementów niezbędnych do ich skuteczności. Obie uchwały, na podstawie których dokonywano podwyższenia kapitału spółki bez zmiany umowy spółki nie upoważniały do takiego działania. Argumentował, że zgodnie z umową spółki z dnia 18 kwietnia 1991 roku kapitał spółki wynosił 26.500.000,00 zł i dzielił się na 53 udziały po 500.000,00 zł każdy. W § 10 umowy spółki zapisano, że podwyższenie kapitału zakładowego do dwustukrotnej jego wysokości może nastąpić w drodze uchwały Zgromadzenia Wspólników. Wskazał, że postanowienie to nie zawierało jednak określenia formy dokonania tej zmiany, tj. czy miałyby nastąpić w drodze zmian umowy, jak i terminu, do jakiego możliwe byłoby dokonanie podwyższenia kapitału spółki, co ze względu na obowiązujące przepisy byłoby konieczne, gdyby miało do podwyższenia kapitału miało dojść bez zmiany umowy spółki. Z tego skarżący wywiódł, że umowa spółki nie upoważniała do podwyższenia kapitału bez zmiany umowy spółki, tym samym oba dokonane podwyższenia kapitału zakładowego spółki były nieskuteczne, a podmioty, które wskutek tego zostały wspólnikami, w rzeczywistości nimi nie są. Zdaniem skarżącego, w tej sytuacji konieczna jest więc weryfikacja wpisów w KRS dotyczących wspólników spółki.

Sąd Okręgowy nie zgodził się ze stanowiskiem skarżącego, uznając, że przedstawione we wniosku i apelacji argumenty nie mogą skutecznie podważyć wpisów dokonanych w Krajowym Rejestrze Sądowym, dotyczących wysokości kapitału zakładowego oraz przyjęciu aktualnych list wspólników na podstawie prawomocnych postanowień Sądu Rejonowego w Łodzi wydanych w dniu 22 lutego 1995 roku – między innymi o wpisaniu kapitału zakładowego spółki na kwotę 8.150,00 zł dzielącego się na 163 udziały po 50,00 zł każdy oraz w dniu 2 listopada 1995 roku – o wpisaniu kapitału zakładowego spółki na kwotę 132.800,00 zł dzielącego się na 2.656 udziały po 50,00 zł każdy.

Stosownie do art. 12 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym dane zawarte w rejestrze nie mogą być z niego usunięte, chyba że ustawa stanowi inaczej (ust.1). Jeżeli okaże się, że w rejestrze znajduje się wpis zawierający oczywiste błędy lub niezgodności z treścią postanowienia sądu, sąd z urzędu sprostuje wpis (ust.2). Jeżeli natomiast w rejestrze są zamieszczone dane niedopuszczalne ze względu na obowiązujące przepisy prawa, sąd rejestrowy, po wysłuchaniu zainteresowanych osób na posiedzeniu lub po wezwaniu do złożenia oświadczenia pisemnego, wykreśla je z urzędu (ust.3).

Przepis art. 12 ust. 3 ustawy o KRS obligujący sąd do wykreślenia z rejestru danych niedopuszczalnych ze względu na obowiązujące przepisy prawa jest w piśmiennictwie różnie interpretowany. Wątpliwości dotyczą przede wszystkim znaczenia sformułowania „dane niedopuszczalne ze względu na obowiązujące przepisy prawa” oraz zasadności przyznania sądowi rejestrowemu szeroko zakreślonej kompetencji do wykreślenia z urzędu takich danych „w uproszczonym” trybie.

Zgodnie z pierwszą koncepcją, są to wyłącznie dane, których obowiązujące przepisy prawa nie przewidują do wprowadzenia do rejestru. Podstawowym argumentem przemawiającym za takim rozumieniem powyższego pojęcia jest zasada niewzruszalności wpisu, wynikająca z całokształtu przepisów o rejestrze przedsiębiorców oraz zasada niewzruszalności prawomocnych orzeczeń sądowych.

Zgodnie z drugim poglądem, przez pojęcie „danych niedopuszczalnych z uwagi na obowiązujące przepisy prawa”, należy rozumieć zarówno wpisy nieprzewidziane przez prawo, jak i niezgodne z rzeczywistym stanem faktycznym i prawnym, a także wpisy oparte na podstawie wadliwych czynności prawnych w sensie bezwzględnej nieważności tych czynności. Za taką wykładnią terminu „wpis niedopuszczalny ze względu na obowiązujące przepisy prawa” przemawiać ma konieczność zapewnienia prawdziwości oraz legalności danych ujawnianych w rejestrze przez zastosowanie trybu określonego w art. 12 ust. 3 ustawy o KRS.

Sąd Okręgowy opowiada się za pierwszym z prezentowanych poglądów, w pełni podzielając argumentację Sądu Rejonowego. Artykuł 12 ust. 3 ustawy o KRS zawiera regulację wyjątkową, która powinna być interpretowana ściśle. „Dane niedopuszczalne”,

o których mowa w tym przepisie, są to takie dane, których zamieszczenie nie zostało przewidziane przez ustawę o KRS, rozporządzenia wykonawcze do tej ustawy, ani inne ustawy. Określenie to nie obejmuje natomiast sytuacji, gdy określone dane nie są zgodne z rzeczywistym stanem rzeczy.

W ocenie Sądu Okręgowego w pełni zaaprobować należy stanowisko, zgodnie z którym przepis art. 12 ust. 3 ustawy nie ma zastosowania do wpisów na podstawie uchwał zgromadzenia wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością lub walnego zgromadzenia akcjonariuszy spółki akcyjnej, jeśli uchwały te były zaskarżalne, zwłaszcza gdy były dotknięte sankcją nieważności (por. art. 252 i 425 Kodeksu spółek handlowych), w sytuacji kiedy (bezsukcesyjnie) minęły terminy do ich zaskarżenia (por. art. 252 § 3 i art. 425 § 2 i 3 Kodeksu spółek handlowych). Uwzględnienie przez sąd nieważności z urzędu po upływie terminów do zaskarżania nieważnych czynności prawnych przekreślałoby znaczenie przewidzianych w tych przepisach terminów zawitych do zaskarżania nieważnych czynności prawnych i dlatego powinno być odrzucone (por. S. Sołtysiński, *Nieważne i wzruszalne*, s. 12). Nie jest dopuszczalne powołanie się przez sąd poza postępowaniem rejestrowym na nieważność uchwały, gdyż odmienne stanowisko doprowadziłoby do unicestwienia celu regulacji przewidującego ograniczenie w czasie możliwości kwestionowania uchwał. Dopuszczenie tzw. nieważności z mocy prawa decyzji organów spółki, dawałoby wszystkim posiadającym interes prawny (w tym przede wszystkim wspólnikom) nieograniczoną czasowo ani innymi warunkami możliwość wystąpienia z powództwem o ustalenie nieważności każdej uchwały, co zagrażałoby bezpieczeństwu obrotu i powodowało niepewność większości działań gospodarczych (por. Popiołek w: Strzępka, *Komentarz KSH*, 2003, s. 1226).

Z kolei w postanowieniu z dnia 2 grudnia 2015 roku, sygn. I CSK 99/15

Sąd Najwyższy opowiadając się za wąską wykładnią „danych niedopuszczalnych ze względu na obowiązujące przepisy prawa” podlegających wykreśleniu z rejestru z urzędu wskazał,

że w pierwszym rzędzie przemawia za nim argument z wykładni gramatycznej. Nie ma bowiem podstaw do utożsamiania tego sformułowania z „danymi sprzecznymi z prawem”.

Z kolei rozszerzenie treści tego pojęcia na badanie przez sąd rejestrowy ważności czynności prawnej, stanowiącej podstawę wpisu, nie znajduje wyrażnego upoważnienia ustawowego. Zgodnie z art. 23 ustawy o KRS kompetencja sądu rejestrowego ogranicza się bowiem do badania zgodności dokumentów pod względem formy i treści z przepisami prawa, a zatem nie obejmuje kontrolowania ważności czynności prawnych stanowiących podstawę wytworzenia dokumentu. Postulat takiego rozszerzenia kompetencji pozostawałby zresztą w sprzeczności z istotą postępowania rejestrowego. Jego realizacja prowadziłaby bowiem do przekształcenia tego – szybkiego z założenia postępowania, ograniczającego się do sprawdzania kompletności i odpowiedniości dokumentów – w proces, z koniecznością prowadzenia postępowania dowodowego, na co nie ma tu miejsca ani możliwości. Trzeba przy tym dodać, że obowiązujący kodeks spółek handlowych – zgodnie z tendencją we współczesnym prawie handlowym – realizuje dążność do zawężania regulacji umożliwiających uznanie nieważności samych spółek oraz podejmowanych przez nie czynności, co również z tej przyczyny stawia pod znakiem zapytania zasadność postulatu badania przez sąd rejestrowy ważności czynności prawnych, wyrażonych w dokumencie dołączonym do wniosku rejestrowego albo stanowiących podstawę wydania tego dokumentu. Należy też mieć na uwadze, że w art. 24 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym, zarówno w jego wersji obecnie obowiązującej, jak i w brzmieniu sprzed zmiany dokonanej ustawą z dnia 28 listopada 2014 r. o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2014 r. poz. 1924), przewidziana została możliwość dokonania wykreślenia wpisu niezgodnego z rzeczywistym stanem rzeczy, ale dopiero po przeprowadzeniu tzw. postępowania przymuszającego. Kierując się zasadą zaufania do racjonalności ustawodawcy, nie można przyjmować, że w art. 12 ust. 3 ustawy o KRS dopuszczono jednocześnie możliwość badania przez sąd rejestrowy tożsamy przesłanek z urzędu, z możliwością wykreślenia wpisu, bez przeprowadzenia takiego postępowania. Dopuszczenie szerokiej możliwości dokonywania przez sąd rejestrowy z urzędu zmian w treści rejestru godziłoby w bezpieczeństwo obrotu, gdyż prowadziłoby do podważenia zaufania do stabilności i pewności wpisów.

Z tych względów zgłoszone w niniejszej sprawie żądanie wykreślenia z urzędu na podstawie art. 12 ust. 3 ustawy o KRS z Rejestru Przedsiębiorców wpisów w rejestrze o zmianie wysokości kapitału zakładowego spółki oraz wspólników spółki było nieuzasadnione.

Podkreślenia wymaga, że wpisy te zostały dokonane na podstawie postanowień Sądu Rejonowego w Łodzi wydanych w dniu 22 lutego 1995 roku oraz w dniu 2 listopada 1995 roku, od których nie wniesiono środków zaskarżenia, wobec czego stały się one prawomocne. Co więcej podstawą dokonania wpisów były uchwały Zgromadzenia Wspólników z dnia 29 kwietnia 1993 roku oraz 16 maja 1995 roku, które również nie zostały zaskarżone w przewidzianym do tego trybie określonym w obowiązujących w chwili wydania uchwał przepisach Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 czerwca 1934 r. (Dz.U. Nr 57, poz. 502) – Kodeks handlowy. Na podstawie art. 240 Kodeksu Handlowego możliwe było bowiem wytoczenie powództwa o unieważnienie uchwał wspólników, przy czym pozew należało wnieść w ciągu miesiąca od otrzymania wiadomości o uchwale, nie później jednak niż w ciągu roku od daty powzięcia uchwały (art. 241 k.h.).

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy uznał, że nieuprawnione jest zgłoszone żądanie po wykreślenia wpisów dokonanych na podstawie uchwał i prawomocnych postanowień sądu rejestrowego, które nie zostały zaskarżone w trybie przewidzianym do tego w regulacjach dotyczących spółek. Weryfikacja i zmiana z urzędu danych objętych tymi wpisami po upływie 22 lat od ich dokonania godziłaby w pewność obrotu i wpisów w Krajowym Rejestrze Sądowym.

W tym kontekście pozostałe zarzuty dotyczące braku zbadania przez sąd rejestrowy dokumentów będących podstawą wpisu o podwyższeniu kapitału zakładowego znajdujących się w aktach RHB spółki mają drugorzędne znaczenie.

Jedynie na marginesie należy wskazać, że dla oceny tych dokumentów – uchwał zgromadzeń wspólników znaczenie miały przepisy obowiązujące w dacie podejmowania uchwał, tj. przepisy Kodeksu Handlowego z dnia 27 czerwca 1934 r., które odrębnie

niż przepisy aktualnie obowiązującej ustawy z dnia 15 września 2000 roku – Kodeksu Spółek Handlowych, nie przewidywały dwóch warunków niezbędnych dla dokonania podwyższenia kapitału zakładowego bez zmian umowy spółki, czyli maksymalnej kwoty i terminu podwyższenia. W przeciwieństwie do obecnej regulacji (zawartej w art. 257 § 1 k.s.h.),

na gruncie Kodeksu handlowego powyższe warunki nie były konieczne dla skuteczności podwyższenia kapitału zakładowego bez zmiany umowy spółki. Jeśli zaś chodzi

o oświadczenia o objęciu udziałów – wbrew twierdzeniom wnioskodawcy oświadczenia nowych wspólników o objęciu udziałów i przystąpieniu do spółki zostały złożone w formie aktu notarialnego zgodnie z obowiązującymi wówczas przepisami – art. 256 Kodeksu handlowego, a jeśli chodzi o oświadczenia dotychczasowych wspólników o objęciu udziałów zostały złożone również we właściwej formie, tj. formie pisemnej, zachowując wymogi wskazane w art. 187 Kodeksu handlowego.

Powyższe uwagi mają jednak charakter marginalny, zważywszy na okoliczność,

że w trybie art. 12 ust. 3 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym nie można dokonywać wykreśleń wpisów, które zostały dokonane na podstawie dokumentów zbadanych już przez sąd rejestrowy i na podstawie prawomocnych postanowień sądu o dokonaniu w oparciu

o te dokumenty wpisów.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. w zw. z art. 7 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oddalił apelację jako bezzasadną.

W ocenie Sądu nie zaistniał w rozpoznawanej sprawie przypadek uzasadniający odstępianie od reguły wyrażonej w art. 520 § 1 k.p.c. (w zw. z art. 7 ustawy o KRS), zgodnie z którą każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie. Dlatego też Sąd Okręgowy oddalił wniosek uczestnika postępowania o zwrot kosztów postępowania apelacyjnego jako nieuzasadniony.